

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 1 2021 – ÅRGÅNG 35. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

© DEPOSITPHOTOS

Se på himmelens fåglar. De sår inte, de skördar inte och samlar inte i lador, och ändå föder er himmelske Far dem. Är inte ni värda mycket mer än de? Vem av er kan med sitt bekymmer lägga en enda aln till sin livslängd? (Matt 6:26,27)

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige. Utkommer med 4 nummer om året.

Redaktör: Ingvar Adriansson.

e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson,

e-mail: bordinerlandsson@gmail.com

I gemensam nordisk redaktion även Kjell Petter Bakken (layout), Tor Jakob Welde (Norge); Hans Ahlskog, Ola Österbacka (Finland).

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson, Slåntvägen 10, 33135 Värnamo,

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö,

Märta Ljungbergsv. 55, 341 35 Ljungby,

e-mail: ekwaljo@gmail.com

Internet: www.bekannelse.se

Prenumerationsavgift 180 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs bankgiro

306-7345. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500

0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt

namn och adress.

Överföring till LBK 9960 4202273365.

Swish 1232643161.

LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKAN (LBK)

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus

till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskriterierna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 20 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktionen

Tankebyggnader som reser sig mot Gud

Varför tror inte alla på Darwin? Så lyder titeln på en liten bok som utkom före jul. Darwin avser läran om hur allt liv, inklusive vi människor, har utvecklats från primitiva livsformer. Det var Charles Darwin som år 1859 genom sin bok *Om arternas uppkomst* lade grunden för den teori som sedan dess fått en ställning som många uppfattar som ett fastslaget naturvetenskapligt faktum.

När man i naturprogram i TV och radio hör om alla miljontals år sedan den eller den arten uppkom får man lätt den uppfattningen att detta är verkliga, bevisade fakta. I den nämnda boken visas att det finns en mängd erkända vetenskapsmän som har en avvikande uppfattning. De har genom sina studier funnit det orimligt att naturen själv skulle vara sin egen upphovsman. Boken visar dessutom att en överraskande stor del av "vanligt folk" inte tror på Darwins idéer.

I artikeln *Vårt att notera* (se sid 5–6) visas hur den andliga blindhet som fanns på Paulus tid också finns i vår tid. Paulus skriver i Rom 1:25: *De bytte ut Guds sanning mot lögnen och dyrkade och tjänade det skapade istället för Skaparen.* Orden är en träffande beskrivning av den undervisning som dominerar i de flesta skolor i vår tid: att skapelsen har skapat sig själv med hjälp av en slumpmässig evolution.

Denna andliga blindhet leder till katastrofala följder. Det som Paulus beskriver i fortsättningen är precis sådant som massmedia berättar om dagligen. Dessutom undergräver misstron mot Bibelns skapelseberättelse själva centrum i vår tro: om inte den förste Adam har funnits hade den andre Adam (Kristus) inte behövt komma till vår jord som Frälsare. Om Gud inte har skapat universum fullkomligt och gott, och om döden är själva grundförutsättningen för utvecklingen, så faller sådana bibelord som Rom 5:12: *Därför är det så: Genom en enda människa kom synden in i världen, och genom synden döden. På så sätt nådde döden alla människor, eftersom alla hade syndat.*

För den darwinistiska läran är det otänkbart att det en gång har funnits bara en enda människa. Likaså är det otänkbart att döden inte har funnits från början i Guds skapelse. Därmed faller också den fromma varianten av utvecklingsläran, att Gud har lett utvecklingens olika skeden och mekanismer. Vi ska dock se upp med att inte blanda samman denna lära ("makroevolution") med den fullt bibliska variationen i skapelsen, som bland annat syns i att det finns många olika människoraser ("mikroevolution").

Utvecklingslärans avståndstagande från Gud, som så försåtligt tagit makten via skolor och massmedia, beskriver Paulus som *tankebyggnader och allt högt som reser sig mot kunskapen om Gud*, och som vi ska göra till en lydig fånge hos Kristus. Han framhåller att de vapen vi strider med inte är köttsliga, utan har *kraft från Gud att bryta ner fästen* (2 Kor 10:4–5). Denna kraft finns inte i vår egen visdom, utan den kommer av Guds ord, som av förnuftet betraktas som dårskap.

Dessa tankebyggnader behöver avslöjas för vad de är: djävulska attacker på Skaparen och hans verk. Låt oss frimodigt bruka vårt förstånd för att kunna rasera dem! *Guds dårskap är visare än människor* (1 Kor 1:25).

Ola Österbacka

Kampen mot mörkrets makter

Av David Åkerlund

Han kom ner till Kapernaum, en stad i Galileen, och undervisade folket på sabbaten. De var överväldigade av hans undervisning, eftersom hans ord hade makt. I synagogan fanns en man med en oren ande, och han skrek högt: "Sluta! Vad har vi med dig att göra, Jesus från Nasaret? Har du kommit för att fördärva oss? Jag vet vem du är: Guds Helige!" Då talade Jesus strängt till anden: "Tig! Far ut ur honom!" Anden kastade omkull mannen mitt ibland dem och for ut ur honom utan att skada honom. Alla greps av bävan och sade till varandra: "Vad är det med hans ord? Med makt och myndighet befäl-ler han de orena andarna och de far ut." Och ryktet om honom gick ut överallt i området (Luk 4:31–37).

Jesus hade varit i sin hemby Nasaret och predikat det glada budskapet för byborna. Han hade läst ur Jesajas bok om Messias: "Herrens Ande är över mig, för han har smort mig till att förkunna glädjens budskap för de fattiga. Han har sänt mig att utropa frihet för de fångna och syn för de blindade, att ge de förtryckta frihet och förkunna ett nådens år från Herren." Sedan förklarade han för dem att denna

profetia nu uppfylls inför dem som lyssnar. Ett nådens år erbjöds dem från Herren. Nu var Messias här, men de såg honom inte, de såg blott timmermannens son. De ville ha Messias men inte honom, Josefs son. I vrede försökte de döda honom genom att knuffa honom ner för ett stup. Men Jesu tid att dö hade ännu inte kommit. Så han gick därifrån, rakt igenom folkhoppen.

Vår text följer direkt på den händelsen, i en annan synagoga drygt 50 km därifrån. Jesus hade gått ner till Kapernaum som var något av en hemstad för Jesus under hans verksamhet i Galileen.

Jesus gick ofta till synagogan på sabbaten. I dagens text möts han av positiva reaktioner från folket. De var "överväldigade av hans undervisning, eftersom hans ord hade makt" läste vi. Markus skriver om samma händelse: "Folk blev överväldigade av hans lära, för han undervisade dem med auktoritet och inte som de skriftlärda." De skriftlärda grundade sin lagtolkning på den rabbiniska traditionen i "de äldstes stadgar" (Mark 7:3f), medan Jesus talar med gudomlig auktoritet: "Jag säger er ...".

Medan han undervisar börjar en man som är besatt av en oren ande

skrika: "Sluta! Vad har vi med dig att göra, Jesus från Nasaret? Har du kommit för att fördärva oss? Jag vet vem du är: Guds Helige!" Den undervisning som Jesus framförde var kraftig och mäktig. Vi vet att Guds Ord är skarpare än något tveeggat svärd och att det tränger in i människan oberoende av om hon vill det eller inte. Denne man var besatt. En oren ande styrde över hans liv. Den orena anden kände sig hotad av Jesu närvaro och av hans mäktiga undervisning. Det enda han kunde göra var att försöka skrämman upp folket så att de skulle göra som de gjort med Jesus i Nasaret. Då skulle denna orena ande leva vidare i mannen.

Det sätt som han angriper Jesus på verkar lite märkligt. Han kommer ju med sanningen: den orena anden bekänner ju rätta saker om Jesus. Varför för inte Jesus en dialog med den orena anden för att kunna få fram ett vittnesbörd om sig? Jesus undervisar lugnt och sakligt folket i synagogan, och plötsligt börjar en man skrika. Redan det måste ju ha varit en hemsk upplevelse för dem som satt där. Men vad skrek han om?

Ljuset har ingen gemenskap med mörkret, Gud har ingen gemenskap med Satan. Ljuset

segrar över mörkret. När man tänder en lampa i ett mörkt rum blir det genast ljusare, är det en stark lampa försvinner mörkret helt. Jesus är det starkaste ljus som någonsin tänts här på jorden, det tändes när han föddes hit till världen. För oss människor såg han helt vanlig och harmlös ut, men för mörkrets furste var han aldrig harmlös. Så när det sanna ljuset Jesus Kristus och budskapet om honom möter mörkrets furste blir det en konflikt.

Denne man var besatt av en oren ande. När den helige Ande sticker in sitt svärd i denne mans hjärta skriker den orena anden för allt vad den är värd. Den förmår inget annat, och när Jesus ryter strängt åt den *"Tig! Far ut ur honom!"*, kastar anden omkull mannen mitt ibland dem och far ut ur honom utan att skada honom. Anden kunde inte skada honom. Lika lite som den fick Jesus att sluta predika och lyda och låta den vara kvar i mannen, lika lite tillät Jesus den att göra mannen illa.

Vi frågade tidigare varför Jesus inte förde någon dialog med den orena anden. Han gör aldrig det utan han befäller över andarna, tvingar dem att lyda. Varför? Mörkrets furste har ett mål, att segra, att ta över världen. Hur han gör det kvittar för honom: om det är via halvreligiösa medel eller genom att skrämman människor med att bibelns Gud inte är god, eller vilka andra medel han använder så har han samma mål. Han gav sig på Jesus vid flera tillfällen under hans verksamma tid. Han gav sig på lärjungarna och Jesu efterföljare vid flera tillfällen. Han hade skrämt iväg de elva och lurat Judas att hänga sig, han hade fått Jesus att digna under korset på

vägen till Golgata. Han var på väg att lyckas, snart skulle Jesus bara vara en bland många falska Messiasgestalter. Jesus behövde bara synda en gång eller ge efter lite så skulle allt vara klart för den onde.

Hur är det, finns det någon kamp idag? Har de kristna någon fiende att kämpa mot? Är kampen mot mörkrets furste en verklighet för oss, i vår vardag?

Men när Jesus gick de tunga stegen till Golgata, som var målet för hans människoblivande, då gällde det också människorna i Kapernaum. Han kunde inte lämna dem. Han visade alla vad han hade med dem att göra: han skulle ta deras synder på sig. Den onde hade inget att säga till om, Jesus gjorde allt fullkomligt och fullständigt. Inte en enda liten detalj blev ogjord, utan allt var fullbordat när han hängde på korset och ropade med hög röst: *"Far, i dina händer överlämnar jag min ande."* Då var priset för hela världens synder betalt, ingenting fanns kvar att göra. Jesus hade fullbordat allt, han hade uppfyllt lagen och lidit straffet för människornas synder. Gud var försonad och mörkrets furste var besegrad, hans huvud var korsat.

Hur är det, finns det någon kamp idag? Har de kristna någon fiende att kämpa mot? Är kampen mot mörkrets furste en verklighet för oss, i vår vardag?

Vägen till himlen är smal och ofta obekvämlig för oss att gå på.

Vårt kött måste dagligen dödas med alla dess begär. På den vägen är hänsynen till andra människor total. En kristen är ingens slav, förutom Kristi, men allas tjänare. Målet är inte livet här och nu utan himlen är vårt mål. Det vi möter av svårigheter och motgångar som sjukdomar, ensamhet, utanförskap och ekonomiska nederlag är medel för att hålla vårt fokus på målet, de är till för att fostra oss att säga nej till ogudaktigheten. Mörkrets furste har ingen makt över oss när vi vandrar på den vägen. Han kan bara fresta och locka oss, men han kan inte befalla oss att göra något.

Om himlen är vårt mål och vi vandrar på vägen Jesus, och tar dagen som Gud ger den, vilken makt har mörkrets furste över oss då? Är det inte när vi börjar ifrågasätta Guds goda vilja med våra liv som vår syn grumlas och problemen börjar och vår kamp tilltar? Vi frestas att börja ifrågasätta om Gud verkligen ser och hör oss.

Ja, Gud har menat det som han har sagt i Bibeln. Enligt bibelordet har Gud full kontroll på allt som sker i ditt liv. Det du blir indragen i här och nu, det sker för att det är den vägen som du för tillfället ska vandra. Till dem som led svår förföljelse i Rom skrev Paulus (Rom 8:18...37ff):

Jag menar att den här tidens lidanden inte kan jämföras med den härlighet som ska uppenbaras och bli vår ... Men i allt detta vinner vi en överväldigande seger genom honom som har älskat oss. För jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller furstar, varken något som nu är eller något som ska komma, varken makter, höjd eller djup eller något annat skapat ska kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre.

Värt att notera

© DEPOSITPHOTOS

När Paulus befinner sig i Korint på sin tredje missionsresa skriver han, sannolikt under vintern 56–57 e Kr, ett utförligt lärobrev, Romarbrevet, till församlingen i Rom. Han hade längtat efter att få träffa de kristna i Rom och *styrka dem med evangeliet om Guds Son*. Huvudärendet med brevet är att sprida *evangeliet om Guds Son och den överflödande nåden*, för han skäms inte för evangeliet. ”Det är en Guds kraft till frälsning” (1:16).

Men det är värt att notera: Vad är det som Paulus *allra först* skriver till dem, innan han kommer in på ”den överflödande nåden och rättfärdighetens gåva” (5:17)? Efter en inledande hälsning och en förklaring varför han ännu inte kunnat förverkliga sin längtan att personligen komma till dem, behandlar han utförligt *bakgrunden* till varför människors frälsning genom Jesus Kristus är så viktig, nämligen *vad som har hänt med Guds skapelse och människorna* (1:18–3:20). Har inte människor det klart för sig, blir

frälsningen obegriplig och upplevs som helt onödig.

Pga avfallet från Gud lever vi i en värld som är full av ”ogudaktighet och orättfärdighet” och där sanningen undertrycks (1:18). Vilken sanning? Här i första hand sanningen om Skaparen och att människor dyrkar det skapade i stället för Skaparen. ”Ända från världens skapelse” framgår det tydligt hur stor, vis och mäktig Gud är, för vi människor kan iakttä ”de verk som han har skapat” och se hur genialt de är skapade. Om vi då inte drar slutsatsen att *skapelsen förutsätter en Skapare som har ”evig makt och gudomlig natur”*, då är vi ”utan ursäkt” (1:20).

I stället för att prisa och tacka Gud för hans underbara skapelse har vi drabbats av falska föreställningar, mörker och oförståndiga hjärtan (1:21). Denna andliga blindhet är en följd av Adams och Evas syndafall, då Guds ord och vishet byttes ut mot Satans falska vishet (1 Mos 3:4–7). Paulus skri-

ver: ”De påstod att de var visa, men de blev dårar och bytte ut den odödliga Gudens härlighet mot bilder av dödliga människor, av fåglar, fyrfotadjur och kräldjur” (1:22–23). ”*De bytte ut Guds sanning mot lögnen och dyrkade och tjänade det skapade i stället för Skaparen*” (1:25).

Denna andliga blindhet fanns alltså på Paulus tid och finns också i vår tid, kanske i ännu högre grad. Paulus ord i 1:25 är en träffande beskrivning av den undervisning som dominerar i de flesta skolor i vår tid: att skapelsen har skapat sig själv med hjälp av en slumpmässig evolution. Naturalismens tomma filosofi har så förblindat annars intelligenta och kunniga forskare att de inte längre kan se hur skapelsen förutsätter en oändligt stor och mäktig Skapare. Med andra ord: *Man dyrkar och tjänar det skapade i stället för Skaparen*. Därmed finns inte heller någon Skapares vist inrättade skapelseordning att rätta sig efter, utan

människan anser sig fri att själv bestämma vilken skapelseordning som är att föredra.

När det gäller *skapade* ting (t ex motorer, köksredskap, elektronik) är man klar över att det är nödvändigt att följa *konstruktörens manual* för att de ska fungera. Men nu får vi lära oss att skapelsen inte har någon gudomlig konstruktör, fastän den vittnar om att den är oändligt mycket sinnrikare än någon maskin! Därför menar man sig inte ha någon anledning att underordna sig en gudomlig skapelseordning. Bibeln underkänns som Guds undervisning och förklaras vara förlegad. ”Man och kvinna” (hebr. *zakár* och *n'qevá*, ordagrant ”mankön och kvinnkön”) ses bara som en evolutionsprodukt, inte som en Guds goda skapelse (jfr 1 Mos 1:27). Hur vi som män och kvinnor ska leva och förvalta Guds skapelse, det avgör alltså ingen allvis Skapares manual. Människor får skapa sina egna manualer efter tycke och smak. Stat efter stat beslutar i vår tid t ex att det är förlegat med bara två kön, likaså att det är förlegat att bara en man och en kvinna kan ingå äktenskap, ”bli ett kött” (1 Mos 2:24). Det behövs normkritik. Heterosexualitet får inte vara norm.

Vad händer då när man struntar i konstruktörens manual? Ja, vad händer när det är fråga om t ex en bil eller olika maskiner? De går snart sönder, fungerar dåligt eller inte alls. Vad händer när människan struntar i sin Skapare och hans manual? Också hon fungerar dåligt. I en lång lista anger Paulus katastrofala följder (1:26–31): *förnedrande lidelser, onaturligt könsungädda både bland män och kvinnor, ett ovärdigt sinnelag, all slags orättfärdighet, ondska, girighet och elakhet, avund, mordlust, stridslust, svek och illvilja, skvaller, förtal, hat mot Gud, våld, olydnad mot föräldrar, trolöshet, kärlekslöshet och hjärtlöshet*. Med andra ord: exakt det som massmedia berättar om dagligen. Sambandet mellan en förnekelse av Skaparen och att man inte bryr sig om hans skapelseordning är helt uppenbart.

Det får stora konsekvenser om Gud bortförklaras som världens Skapare och Herre. Det glada budskapet om världens Frälsare blir irrelevant. Därför lyfter Paulus allra först fram Bibelns skapelselära och syndafallets konsekvenser innan han predikar evangeliet om Kristus och hans frälsningsgärning.

Paulus fick möta mycket hån, förföljelse och förakt. Det hade

Herren förutsagt. När Paulus fick sin kallelse av Jesus på sin väg till Damaskus – vid den tiden själv en förföljare av de kristna – sa Herren i en syn till Ananias: ”Jag ska själv visa hur mycket han måste lida för mitt namns skull” (Apg 9:16). När det gäller biblisk skapelseetro och vad som är gott och vad som är ont så har hån och förakt snarast ökat än minskat. Om någon i ett klassrum ifrågasätter Darwins utvecklingslära och likt Paulus hävdar att Gud skapat världen genom undergärningar, blir han eller hon utskräddad och hånad. Likaså om någon inte kan stämma in i den nedmontering av Guds skapelseordning som alltmer sker i vår tid, t ex när man försvarar sådant som Paulus kallar för ”förnedrande lidelser” och ”onaturligt”. Vem kan i dag upprepa Paulus lista på följder av vårt trots mot Skaparen (Rom 1:26–31) utan att bli hånad och kallad för homofob?

Seth Erlandsson

Utdrag ur artikeln *Vad kan vi lära oss av Paulus?* (Biblicum nr 1/2021).

Biblicum

S Erlandsson: *Bibeln – myt eller uppenbarad sanning?* 87 s, pris nu: 60 kr (norm. 80)

S Erlandsson: *Frågor och svar om Bibeln;* 154 s, 110 kr (150)

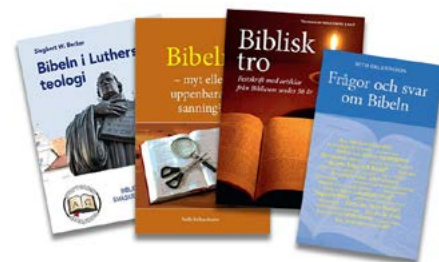
S Becker: *Bibeln i Luthers teologi*, nytryck! 64 s, 40 kr

Biblicum 50 år: *Biblisk tro;* 216 s, 70 kr (100)

Stiftelsen Biblicum håller Bibeln högst i all sin verksamhet. Vi erbjuder ett kraftpaket som dels introducerar dig i Bibelns värld, och dels ger fördjupning.

Köp minst tre olika av dessa titlar och du får på köpet J Braun: **Upp till Jerusalem** (andaktsbok för fastetid till påsk, 182 s, 95 kr).

Läs om dessa och andra goda böcker i Biblicums webbutik!

www.biblicum.se – forlag.biblicum.se

Luther inför riksdagen i Worms

Luthers framträdande inför kejsar Karl V och alla rikets mäktigaste män i Worms är klimax och avslutningen av den första delen av historien om den lutherska reformationen.

Tre och ett halvt år tidigare hade *de 95 teserna* skapat mycken uppståndelse, och under tiden som följde fortsatte Luther med allt starkare kritik av romerska kyrkans obibliska lära och praxis. I januari 1521 blev han officiellt bannlyst och exkommunicerad av påven Leo X.

När någon blev bannlyst av påven var vanligen nästa sak som hände att man blev arresterad av de världsliga myndigheterna, dömd och avrättad. Luther hade orsak att förvänta sig detsamma. Men hans gode stöttepelare kurfursten Fredrik av Sachsen övertalade kejsaren att bjuda in Luther till riksdagen i Worms för att försvara sig. Luther fick löfte om fri lejd till och från Worms men kände sig ändå inte riktigt trygg. Cirka hundra år tidigare hade nämligen den tjeckiske reformatorn Jan Hus fått samma löfte av kejsar Sigismund inför kyrkomötet i Konstanz, men han blev ändå gripen, dömd och bränd på bål som kättare.

På vägen från Wittenberg mötte

en stor skara människor upp och hyllade Luther som hjälte för att han vågat protestera mot påven. Det var Europas mest omtalade man som kom.

Efter fjorton dagars resa kom han fram till Worms den 16 april 1521, och nästa dag blev han in kallad till förhör inför riksdagen. Titlarna på Luthers skrifter som man påstod innehöll kättersk lära lästes upp, allt som allt tjugofem. Han fick följande frågor: Kunde han bekräfta att det var han som var författaren till dem alla? Höll han fast vid allt han skrivit eller ville han ta tillbaka något? Han bad om betänketid innan han svarade och fick frist till nästa dag klockan fyra.

Den 18 april höll han så sitt försvarstal som gjorde djupt intryck på många av de närvarande. Han sa att om han tagit fel på någon punkt bad han att bli tillrättvisad med Guds ord. Om inte vägrade han lita på påvars eller kyrkomötens ord allena eftersom det var en känd sak att de ofta hade tagit fel och motsagt varandra. Eftersom han hade byggt på den heliga Skrift och hans samvete var bundet av Guds ord varken ville eller kunde han ta tillbaka något.

Efter detta försökte flera för-

gäves övertala honom att göra en kompromiss. Kejsar Karl uttryckte hur härresande han tyckte det var att en person på egen hand kunde mena att han själv hade rätt och hela kyrkan tog fel. Det måste utan tvivel vara Luther som hade fel, menade han. Men han höll ändå löftet om fri lejd hem från riksdagen och Luther fick resa tillbaka till Wittenberg.

Några veckor senare offentliggjorde kejsaren det så kallade *Worms-ediktet* som fördömde Luther som kättare pga hans avvisande av den katolska kyrkans lära. Därtill blev han anklagad för att ha uppeldat till strid och ödeläggelse. Ediktet utlyste riksbann över Luther. Det var nu förbjudet att vare sig med ord eller gärningar försvara, skydda eller hjälpa honom. Den som kunde hjälpa till att få honom arresterad och dömd skulle få en generös belöning för denna goda gärning.

Under tiden hade Luther på hemvägen blivit bortförd av kurfursten Fredrik den vises män. De följande tio månaderna satt han gömd på borgen Wartburg utanför Eisenach och översatte där Nya testamentet till tyska.

Worms-ediktet blev aldrig kungjort i kurfurstendömet Sachsen,

och för övrigt mottogs det i landet med stor ovilja. Men kejsaren var ändå fast besluten att det skulle efterföljas. Emellertid blev han nu på grund av yttre krig tvungen att tillbringa de följande nio åren borta från Tyskland. Därmed kunde den lutherska läran fortsätta breda ut sig ganska obehindrat.

Bland dem som var närvarande i Worms när Luther höll sitt försvarstal var en dansk prins, från 1534 känd som kung Kristian III. Han blev starkt gripen av det han såg och hörde. Femton år senare kunde han äntligen efter en del komplikationer införa den lutherska reformationen i Danmark och Norge.

Att bli bannlyst av påven och förklarad fredlös av kejsaren var mycket dramatiskt och naturligtvis en stor påfrestning för vem som helst, också för Martin Luther. De

flesta väntade sig att han inom en kort tid skulle lida martyrdöden, så som det hände med flera andra som bekände sig till den lutherska läran. Men Luther erfor att Gud gav honom sin fred mitt i allt kaos, i motståndet och förföljelsen. Han skrev senare:

”Låt påven rasa. Låt kejsaren och hans furstar hota oss med det onda. Vi ska sitta i den skönaste fred även om de kastar oss i fångelse. Om de tillåts ge sig hän åt sin vrede, om de till slut t o m slaktar oss ska vi fröjda oss lika mycket som om vi blivit inbjudna till en bröllopsfest” (Ur en kommentar till Sakarja kap 2).

”Kära värld, du förföljer inte mig, du förföljer Kristus, min Herre. Eftersom jag vet det utmanar jag dig att göra ditt värsta. Här står jag i Guds namn och låter dig och alla helvetets djävlar rasa

i deras namn. Du kan förfölja, utvisa, ja också dräpa mig om min Herre Kristus vill det. Men du kommer inte att ta ifrån mig mitt mod och min tröst. Inte heller kommer du att driva mig att bli förtvivlad i hjärtat. För eftersom jag upplever detta för Kristi skull ska jag med glädje riskera det i Hans namn och bara sjunga och jubla av fröjd mitt framför djävulens ansikte” (Ur en kommentar över Joh 19).

De måste låta Ordet stå som det en gång är skrivet. Gud är med oss var än vi går, med Anden som han givit. De kan ta liv och hem, det gagnar inte dem. Om de tar allt vi har, det bästa finns dock kvar: Guds rike vi behåller.

Tor Jakob Welde

KAN GUD VÄXA?

Och pojken växte och blev starkare och fylldes av vishet, och Guds välbehag vilade över honom. (Luk 2:40)

Kan Gud växa? Om du skulle mäta Gud idag och så mäta honom igen om en månad, skulle det då vara någon skillnad på storleken? Kan Gud bli starkare? Kan han få kämpa för att öppna en burk smörgåsgurka idag men kunna öppna den med lätt-het om några år? Kan Gud bli smartare? Finns det saker han inte vet just nu som han kommer att lära sig senare?

Dessa frågor verkar ju orimliga. Naturligtvis växer inte Gud. Han fyller universum nu som han alltid har gjort och alltid kommer att göra. Han kan inte bli mer allsmäktig eller mer allvetande. Han kan göra allt och vet allt och det kommer aldrig att ändra sig.

Men i Jesus växte Gud. Han blev starkare. Han lärde sig saker och växte till i visdom. Det är så eftersom Jesus inte bara var sann Gud utan också en

sann människa. Han avlades i sin mors livmoder precis som du och jag. Han gick igenom alla stadier i fosterutvecklingen som vi. Han föddes som ett spädbarn som vi. Som ett sant människobarn kunde inte Jesus skaffa sig mat eller klara sig själv. Han var beroende av sin mor precis som du och jag när vi var små. Och han växte dag för dag. Han blev större och längre. Han blev starkare. Han t o m lärde sig saker och blev smartare.

Att den oändlige, allsmäktige och allvetande Guds Son växte och blev starkare och lärde sig saker är något som går utöver vår fattningsförmåga. Men det är samtidigt en underbar tröst. Om Jesus hade kommit bara som Gud skulle han inte ha varit vår Frälsare. För att rädda oss behövde Jesus bli en människa så han kunde ta vår plats. Och att han växte och blev starkare och fylldes med visdom visar att han verkligen är en av oss. Han är verkligen en människa. Han är verkligen vår bror. Han är verkligen vår Frälsare.

Daily Devotions 210101

John Moldstad

(1954–2021)

DET ÄR MED STOR SORG vi har mottagit det smärtsamma beskedet att president John Moldstad är död. Han dog plötsligt av hjärtinfarkt 29 januari 2021 i sitt hem i Madison Lake, Minnesota, endast 66 år gammal. Han dog med det säkra hoppet om evigt liv genom sin Frälsare Jesus Kristus, han som lovat: *Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig ska leva om han än dör* (Joh 11:25).

John Moldstad var president för den ena av LBKs systerkyrkor i USA, Evangelical Lutheran Synod (ELS). Det ämbetet skötte han med stor trohet mot Gud och hans ord. Han blev vald till president år 2002 och ledde kyrkan fram till sin död.

I sin rapport till ELS årskonferens 2013 skrev han bl a:

Det är prövningstider för den kristna tron. Det tror jag alla troende håller med om. Kampen för sanningen är hård. Satans angrepp är otaliga. Självklart vill han bara sprida sitt gift och ödelägga det enda budskap som ensamt kan frälsa människor, nämligen evangeliet om Jesus Kristus som kom till världen för att frälsa syndare. När vi ser oss omkring ser vi hur den kristna tron angrips både öppet och mer i det fördolda. ... I kyrkorna ökar sekulariseringen. Respektlöshet och ringaktning för biblisk tro och bekännelse breder ut sig. Omoral blir lovprisad. Allt fler familjer går mot sin upplösning. Kärlek till pengar och jordiskt gods ökar och man bryr sig inte så mycket om andras nöd. ...

Var finns vår räddning från all denna synd och allt det onda, från alla prövningar och bekymmer? Vår räddning är att en lösepenning har betalats ... inte bara för oss utan för alla. Lösepenningen för våra

vilsegångna själar betalades där vår rättfärdighet måste vara fullkomlig, nämligen inför Guds tron. Därför kom vår Frälsare som en av oss samtidigt som han var helt och fullt Gud. Och han tog oss inte bara i handen och ledde oss utan han gav sitt heliga blod inför Guds rättfärdighets tron. Den himmelska Fadern accepterade lösepenningen! *Graven är tom!* Därför kan det inte vara något tvivel om att vår räddning är fullbordad.

För oss i Skandinavien har våra amerikanska tros-syskon i ELS och WELS alltid betytt mycket. De har besökt oss flitigt och styrkt oss med Guds ord. De har uppmuntrat oss att hålla ut i arbetet för evangeliet. John Moldstad och hans hustru Joslyn besökte LBK första gången år 1999 när LBK fyllde 25 år. De var också med när LBK i Norge blev en egen kyrka 2009. De har alltid frågat efter hur det går med deras lilla systerkyrka i Skandinavien och jag är säker på att vi alltid har varit i deras böner.

Det blir ett stort tomrum efter John Moldstad. Han kommer att vara djupt saknad, inte bara av sin egen kyrka utan också av alla de kyrkor runt om i världen som står i kyrkogemenskap med ELS. Han var en ivrig förkämpe för att gemenskapen mellan de många små bekännelsekyrkorna i världen skulle stärkas och fördjupas.

John Moldstad efterlämnar sin hustru Joslyn, sju barn och fjorton barnbarn. Vi lyser frid över hans goda minne!

Saliga är de döda som härefter dör i Herren
(Upp 14:13).

Egil Edwardsen

Småprofeterna

HOSEA
JOEL
AMOS
OBADJA

JONA
MIKA
NAHUM
HABACKUK

SEFANJA
HAGGAI
SAKARJA
MALAKI

- De tolv sista böckerna i Gamla testamentet kallas för småprofeterna men de är små endast när det gäller omfång, inte när det gäller innehåll och betydelse.
- De ger hoppfulla löften om framtiden, uppmanar i svåra situationer, förkunnar dom, uppmanar till omvändelse, visar på sociala orättvisor och uppmanar till tro på Gud. De visar helt enkelt hur Guds rike ska fungera och kallar till livet under Guds ledning och närvaro.
- De omspänner en tid från 793-450, alltså 350 år.
- Hosea och Amos, två av de första tre profeterna, verkade i Nordriket under Jerobeam II som regerade från 793-753.

Haggai och Sakarja dateras till det andra året av kung Darius regering, 520 f Kr och Malaki, den siste av profeterna, till omkring 450. Århundradena under småprofeterna hör till de mest händelserika åren i Israels historia. Det delade riket är pressat av mäktiga fiender. Man lyssnar inte på profeternas varningar utan på främmande gudar och dyrkar dem. Samtidigt talar profeterna om Israels frälsning och den fröjd och glädje som medför välsignelse när man rättar sig efter Guds befallningar.

- I detta nummer av Bibel och Bekännelse börjar vi en enkel genomgång av dessa tolv mycket intressanta böcker.

Hosea 6:2

Efter två dagar gör han oss levande igen, på tredje dagen låter han oss uppstå, så att vi får leva inför hans ansikte.

Joel 2:28

Och det ska ske därefter att jag utgjuter min Ande över allt kött. Era söner och era döttrar ska profetera, era gamla ska ha drömmar och era unga ska se syner.

Amos 9:11

På den dagen ska jag resa upp Davids fallna hydda, mura igen dess sprickor och resa upp dess ruiner. Jag ska bygga upp den som i forna dagar.

Obadja 17

Men på Sions berg ska det finnas en räddad skara. Det ska vara en helig plats, och Jakobs hus ska åter få råda över sina besittningar.

Jona 3:10

När Gud såg vad de gjorde, att de vände om från sin onda väg, ångrade han det onda som han hade hotat att göra mot dem och gjorde det inte.

Mika 5:2

Men du, Betlehem Efrata som är så liten bland Juda tusenden, från dig ska det åt mig komma en som ska härska över Israel. Hans ursprung är före tiden, från evighetens dagar.

Nahum 1:2

Herren är en nitisk Gud och en hämnare. Herren tar hämnd och vredgas, Herren tar hämnd på sina ovänner och har vrede i förvar åt sina fiender.

Hab 2:3

... Men den rättfärdige ska leva genom sin tro.

Sefanja 1:2

Jag ska sopa bort allt från jordens yta, säger Herren.

Hagg 2:9-10

Mitt är silvret och mitt är guld, säger Herren Sebaot. Den kommande härligheten hos detta hus ska bli större än den förra, säger Herren Sebaot, ...

Sak 3:9

Se den sten som jag lagt inför Josua! Över denna enda sten vakar sju ögon, och se, jag ska gravera in en inskrift på den, säger Herren Sebaot. Och jag ska utplåna detta lands missgärning på en enda dag.

Mal 3:1

Se, jag ska sända min budbärare och han ska bereda vägen för mig.

Profeten Hosea

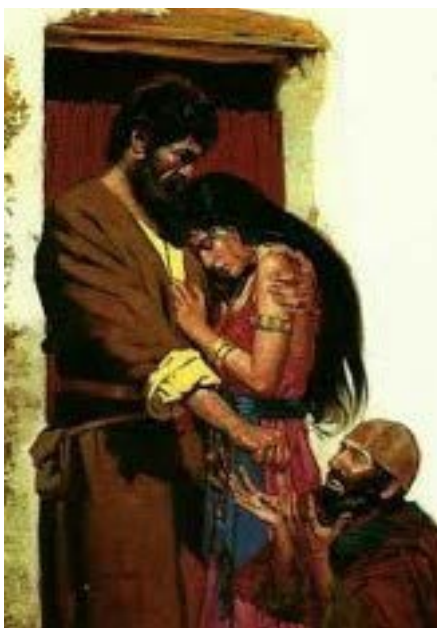
Författaren

Bibeln nämner inte Hosea utanför hans egen profettrulle. Vi vet att profeten var Beeris son men inte vem denne Beeris var. Hosea är den ende skriftprofeten från Nordriket. Namnet betyder frälsning. De tre första kapitlen i boken handlar ingående om Hoseas familj. Där får Hosea den märkliga befallningen att gifta sig med en prostituerad. Profeten talar om Efraim som är ett annat namn för Nordriket. Han får sin kallelse i slutet av nationens mäktige kung Jeroboam IIs blomstrande regering. Hosea profeterade i nästan 40 år tills Nordriket och Samaria föll 722.

Bakgrundshistoria

Davids son Salomo var den siste kungen som regerade över hela Israel (970-930). En man från Efraims stam, Jerobeam, gjorde uppror mot Salomo och fick fly till Egypten. När Rehabeam blev kung efter Salomo gjorde de 10 stammarna i norr uppror. Orsaken till upproret var att de norra stammarna fick utföra tvångsarbete redan under Salomos tid. Folket var trötta och ville med Rehabeam slippa detta. Rehabeam rådfrågade de gamle och de rådde honom att lätta på bördan medan de unga uppmanade honom att fortsätta i sin fars fotspår. I 1 Kung 12:13-14 läser vi: *Då gav kungen folket ett hårt svar. Han brydde sig inte om det råd som de gamla hade gett honom. Han följde de unga människors råd och sade: "Har min far gjort ert ok tungt, ska jag göra ert ok ännu tyngre. Har min far tuktat er med ris, ska jag tukta er med skorpiongissel."*

Upproret skedde därmed och man utropade Jerobeam I som kung över de nordliga stammarna. Redan från början ledde Jerobeam de 10 stammarna bort från Gud

och hans ord. Jerobeam börjar direkt under sin regeringstid med att införa avgudadyrkan. Jerobeam höll rådslag och lät sedan göra två tjurkalvar av guld och sade till folket: *"Nu får det vara nog med era färder upp till Jerusalem. Se, här är din Gud, Israel, han som har fört dig upp ur Egyptens land."* Han ställde upp den ena i Betel och den andra i Dan (1 Kung 12:28-29). 200 år senare verkade profeten Hosea under den siste mäktige kungen i Nordriket, Jerobeam II. Under hans tid upplevde Nordriket först en blomstring för att de sista åren gå in i moraliskt och politiskt sönderfall.

Bokens innehåll

Bokens innehåll kan sammanfattas i tre ord: kärlek, dom och hopp. Detta visar Hosea när han trots folkets avfall pekar på att Gud inte överger utan hela tiden söker sitt folk och vill få dem att ändra sig. Det har inte alltid varit så lätt att vara en Herrens profet men vi måste säga att Hosea hade det på ett sätt svårare än någon annan. Han fick gestalta folkets otrohet mot Gud genom att gifta sig med en prostituerad. Hosea fick

tre barn med sin hustru Gomer. Hoseas äktenskap med en trolös kvinna och namnen på hans barn, Hos 1-3, är symbolhandlingar som illustrerade Guds budskap till folket, Hos 2:19-23. Hustrun övergav Hosea och blev en annan mans slavinna. Hosea fick köpa tillbaka henne för pengar. Detta är också en bild av oss. Vi har varit otrogna och många gånger olydiga mot Gud men Kristus har köpt oss tillbaka, inte med pengar och inte med silver eller guld utan med sitt eget blod. Hosea tar tillbaka sin hustru och älskar henne och säger: *Herren sade till mig: "Gå och älska din hustru igen, fastän hon älskas av en annan och har begått äktenskapsbrott. Älska henne så som jag, Herren, älskar Israels barn, trots att de vänder sig till andra gudar och älskar druvkakor"* (Hos 3:1).

Efter de tre inledande kapitlen om Hosea och hans familj är resten av bokrullen, kapitel 4-14, en lång uppmaning till bot och bättring. Det hjälper inte att folket får höra att om ingen omvändelse sker använder Gud sitt vredesverktyg Assyrierna för att utplåna landet. Den myckna lagförkunnelsen ska vi förstå mot bakgrund av hur illa allt var ställt. De sista 20 åren före Samarias fall hade Israel sex kungar och fyra av dem mördade sina föregångare.

Hosea och Sakarja är de två största böckerna bland småprofeterna. Hosea talar om Messias och längtade också efter befrielsen genom honom. I Hosea 6:2 läser vi: *Efter två dagar gör han oss levande igen, på tredje dagen låter han oss uppstå, så att vi får leva inför hans ansikte.* I Hosea 11:1 står det: *När Israel var ung fick jag honom kär, och ut ur Egypten kallade jag min son.*

Ingvar Adriansson

Kvinnorna vid korset och graven

Mången bibelläsare har troligen stannat upp inför de olika berättelserna om kvinnorna vid Jesu kors och hans grav. Vilka var kvinnorna? Evangelierna ger ju olika namn.

Jag vill, utifrån ett föredrag som jag höll på påsk-

dagen 2016, göra en kort skiss för att försöka svara på frågorna. Det är ingen lätt sak, och i en del fall tvingas vi göra gissningar.

Först en sammanställning av de fyra evangeliernas uppgifter om kvinnorna vid korset.

Matt 27:55f, 61	Mark 15:40f	Luk 22:49, 55f	Joh 19:25
Maria Magdalena	Maria Magdalena	Kvinnorna ... från Galileen	Maria, Jesu mor
Maria, Jakobs och Josefs mor	Maria, Jakob den yngres och Joses mor		Marias syster
Modern till Sebedeus söner	Salome		Maria, Klopas hustru
	Många andra kvinnor		Maria Magdalena

Det är tydligt att det handlar om ganska många kvinnor, vilket Markus understryker. Matteus nämner tre kvinnor, av vilka Maria Magdalena nämns också av Markus och Johannes. Den andra kan vara samma som Markus nämner, fast han talar om Jakob den yngres och Joses mor i stället för Jakobs och Josefs

mor. Joses är en speciell form hos Markus. Johannes nämner fyra kvinnor, men bara Maria Magdalena är entydigt samma som de övriga nämner.

Låt oss jämföra med vittnesbörden om kvinnorna vid den tomma graven.

Matt 28:1	Mark 16:1, 9	Luk 23:55f, 24:10	Joh 20:1
Maria Magdalena	Maria Magdalena	Maria Magdalena	Maria Magdalena
Den andra Maria	Maria, Jakobs mor	Maria, Jakobs mor	
	Salome	Johanna	
		De andra kvinnorna	

Det verkar vara flera olika kvinnor. Maria Magdalena nämns av alla. Maria, Jakobs mor (Markus) kan vara den samma som Matteus kallar ”den andra Maria”. Högst troligt är hon samma kvinna som vid korset kallas Jakob den yngres och Joses mor (Markus). Det framgår av jämförelse mellan Matteuslistorna. Vidare nämns Salome och Johanna. Salome (Markus) kan identifieras som modern till Sebedeus söner (Matteus), alltså Jakobs och Johannes mor. Johanna nämns endast av Lukas.

Maria, Jesu mor, nämns bara av Johannes och bara vid korset. Vissa översättningar (så SFB 98) räknar med bara tre kvinnor. Det beror på att man sätter likhetstecken mellan Marias syster och Maria, Klopas hustru. Vi kan inte vara säkra på att det är två olika kvinnor: (1) Marias syster, och (2) Maria, Klopas hustru (eventuellt dotter) eller om de är en och samma kvinna.

Varför nämner inte Johannes namnet på Marias syster? Vi vet att Johannes aldrig nämner sig själv. Det kan vara fråga om hans egen mor, som han undviker att nämna vid namn på grund av samma anspråkslöshet.

Allt som allt finns sex namngivna kvinnor:

1. Maria, Jesu mor (endast Johannes)
2. Maria Magdalena (alla)
3. Maria, Jakob den yngres och Josefs (Joses) mor (Matteus, Markus, Lukas)
4. Salome (Markus)
5. Maria, Klopas hustru (Johannes)
6. Johanna (Lukas)

Dessutom finns modern till Sebedeus söner (Matteus) och den namnlösa systemen till Maria (Johannes). Är alla dessa olika kvinnor?

Vi har fyra namngivna som vi behöver ta reda på lite mera om: Maria, Jakob den yngres och Josefs mor, Salome, Maria Klopas hustru, och Johanna. Låt oss undersöka några andra ställen i evangelierna.

I Luk 8:3 finns en intressant upplysning:

Johanna, hustru till Herodes förvaltare Kusas, samt Susanna och många andra som tjänade dem med vad de ägde.

Det här är sannolikt den samma *Johanna* som nämns av Lukas. Herodes förvaltare Kusas var en högt

uppsatt hovman. Att hans hustru följer Jesus är verkligen anmärkningsvärt. Det kan mycket väl vara så att hon hade tillgång till en del materiellt som kunde försörja Jesus och hans lärjungar.

Susanna nämns inte vid namn på andra ställen. Hon var troligen en av dem som var med vid korset och graven, bland dem som nämns som kvinnorna som hade följt Jesus från Galileen.

Salome nämns inte vid namn av andra än av Markus. Av tradition brukar hon anses vara mor till Jakob och Johannes, Sebedeus söner. Om henne står det (Matt 20:20f) att hon talade för att hennes söner skulle få bemärkta platser. Det var en ganska djärv begäran som hon framställde och det tyder på en nära relation till Jesus. Hon brukar anses vara Marias syster, möjligen kusin. Jakob och Johannes skulle då vara Jesu kusiner. Då skulle alltså Marias syster, modern till Sebedeus söner och Salome vara samma kvinna.

Vem var Maria, Klopas hustru, som nämns av Johannes? Ett grundligt studium skulle här föra för långt. Eusebius skriver att Klopas var Josefs bror, Jesu adoptivfar. Då skulle hans hustru kunna kallas Marias syster, egentligen svägerska.

Jakob den yngre var antagligen Jakob, Alfeus son, en av de tolv. Det finns en hypotes att Alfeus och Klopas var samma person, alternativt bröder också till Josef. Om Alfeus hade dött och efterlämnat Maria som änka kunde Klopas enligt den tidens sed ha gift sig med Maria och Jakob kunde alltså kallas både Alfeus son och Marias, Klopas hustrus, son.

Det är svårt att få en entydig bild av vilka kvinnorna var. *Men vi kan slå fast att det inte finns några motsägelser mellan evangelisterna.* En sannolik lista över kvinnorna vid den tomma graven kan se ut så här:

- (1) *Maria Magdalena* är en central person och nämns av alla evangelisterna.
- (2) *Den andra Maria*: Jakob den yngres och Joses (Josefs) mor, och Klopas hustru.
- (3) *Salome*, Marias syster: Sebedeus hustru och mor till Jakob och Johannes.
- (4) *Johanna*, hustru till Herodes förvaltare Kusas.
- (5) *De andra kvinnorna*. Vi vet inte hur många, men åtminstone Susanna var troligen med.

Ola Österbacka

Att planera utan att räkna med Gud

Vi vet vad som händer om man ställer ett glas hett vatten utomhus när det är köldgrader. För en kort stund stiger ånga upp när hettan möter kylan. Men den försvinner snabbt. Bilden av vattenångan används av författaren till Jakobs brev för att få oss att tänka efter hur vi går till väga när vi gör upp planer för våra liv. Planerandet för det nya året – ett år som vi ber inte ska upprepa de utmaningar pandemin gav oss år 2020 – behöver alltid ta hänsyn till vad Jakob skrev genom inspiration av Gud den helige Ande:

Lyssna nu, ni som säger: "Idag eller i morgon ska vi resa till den eller den staden, stanna där ett år och göra affärer och tjäna pengar." Ni vet inget om morgondagen. Vad är ert liv? Ni är en dimma som syns en liten stund och sedan försvinner. I stället borde ni säga: "Om Herren vill och vi får leva ska vi göra det eller det" (Jak 4:13-15).

Mose som är författare till Psalm 90 talar om en medellivslängd på 70 – 80 år (vers 10). Det är grovt räknat 613 000 timmar, en rätt lång tid ur vårt perspektiv. Många blir idag över 90. Men ur Guds perspektiv är tusen år som en dag som just försvunnit eller "som en av nattens timmar" (Ps 90:4).

Både Jakob och Mose påminner oss om en mycket grundläggande sak som aldrig får förbises när man gör upp planer. Eftersom Gud är

den ende som inte är bunden av tid och eftersom han håller vår livstid i sin hand så bör vi verkligen varje dag ta hans vilja i beaktande när vi försöker planlägga vår framtid. Vi bör säga: "Om Herren vill ska vi göra det eller det."

Att göra på annat sätt, fortsätter Jakob, är att skryta och vara

självssäker. Vare sig vi inser det eller ej är planering som inte räknar med Gud av ondo (Jak 4:16). Jag besökte en gång en man som ägde flera banker och ett antal företag. Det var tydligt att han ville imponera på mig med hur klokt han hade planerat sina satsningar, och nu utvidgade han ännu mer. När jag inpassade: "Det verkar som om Herren verkligen har välsignat dig", kunde jag känna att han ett ögonblick blev obehagligt berörd. Han talade inte alls om sina resultat som gåvor från Gud. Han svarade: "Nåja, jag vill inte skryta, men..." Sedan började han snabbt berätta mer om sina lukrativa planer.

Skulle vi också kunna göra oss skyldiga till synden att skryta, fast på ett mindre uppenbart sätt? Våra

syndiga tankar som vi dagligen bär med oss som ett önskat bagage frestar oss att lämna Gud ute ur bilden. Det gäller inte bara den stora frågan hur man kommer till himlen. Satan och vår onda natur strävar efter att vilseleda oss och lämna Gud utanför när vi planerar även vanliga världsliga aktiviteter.

Tack gode Gud att du förlåter alla synder, också den här sortens skryt. *Om vi bekänner våra synder är han trofast och rättfärdig så han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet* (1 Joh 1:9). Kristus har kommit, han

har dött och han har uppstått igen! Som förlåtna och i kraft av Guds överflödande nåd vill vi ta hänsyn till hans vilja vid vår planering. "Ske din vilja" är en bön som vi vill ha på våra läppar och inmurade i våra hjärtan, inte bara ibland utan alltid. Må Gud välsigna vår planering för 2021 mitt i våra jordelivs flyktighet. Och i himlen är det inte en flyktig tillvaro som väntar utan en verklig, evig och välsignad tillvaro för varje själ som griper efter vår Herre Jesu återlösande nåd!

Detta kom att bli president John Moldstads sista "Redaktionellt" i ELS kyrkotidning Lutheran Sentinel. Vår Herre kallade honom helt plötsligt till den triumferande Kyrkan fredagen den 29 januari 2021.

Medlemsupptagning

Den 29/11

Erik, Michela, Mia och Ian Pozzato

Lutherska Bekännelsekyrkan i Stockholm

Hemma hos Herren

Solveig Gunnarsson

13/2 1938 - 23/11 2020

S:t Markus förs. Ljungby

Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv. Joh 5:24

Dop

Selma Adriansson Fagrell

Dotter till Hanna och Samuel Adriansson Fagrell

Född 17/10 2021, döpt 6/2 2021

Heliga Trefaldighets förs. Göteborg

Gabriel Jakob Johannes Nordberg

Son till Hanna och Jakob Nordberg

Född 24/12 2020, döpt 21/2 2021

Lutherska bekännelsekyrkan i Stockholm

Äntligen Hjälmgården?

Om Herren vill och vi får leva kanske vi får mötas till konferens och sommarläger på Hjälmgården 25-28 juli 2021.

När datum bokades fanns inga tider lediga torsdag till söndag som vi är vana, så vi testar att samlas söndag till onsdag i stället den här gången. Det återstår att se om pandemin kommer att hindra oss än en gång.

Mer information kommer i nummer 2 av Bibel och Bekännelse och på hemsidan.

Ett internationellt ungdomsläger

planeras 7-14 augusti 2021

på Tygegården (Löderup, Skåne).

Ungdomar 14 år och uppåt, även yngre vuxna och par med barn, är välkomna. Ledare är vår tyska systerkyrkas ungdomspastor Manuel Drechsler. Det blir bibelstudier, andakter tillsammans och många roliga fritidsaktiviteter i den inbjudande omgivningen. Den som är intresserad kan vända sig till Peter Öman, albinpeter40@hotmail.com för mer information.

Satans undergång

Nu fanns i deras synagoga en man med en oren ande, och han skrek: "Vad har vi med dig att göra, Jesus från Nasaret? Har du kommit för att fördärva oss? Jag vet vem du är: Guds Helige!" (Mark 1:23,24)

DÄR STÅR DE, anklagade och befunna skyldiga. Ingen försvarare kan få dem frikända. Det finns ingen annan att skylla på för att skapa tvivel om saken. Allt som återstår är den slutgiltiga domen.

I vår bibeltext idag tecknar Markus bilden av en rättssal. Märkte du det? Det är inte den scen man kunde vänta sig. Det är inte du och jag som väntar på att dömas "skyldiga" även om vi förtjänar det. Det är inte du och jag som hör djävulen komma med sina ändlösa anklagelser inför Gud om de otaliga gånger vi har syndat mot honom och brutit hans lag. Istället är det en ond ande som redan känner till domen som frågar Jesus: *Har du kommit för att fördärva oss?* Den onde anden vet vad han har att vänta. Det enda Gud har kvar att göra är att verkställa domen.

Djävulens och hans onda änglars stora härskara kunde inte besegra Gud och hans Son. Ormen kunde inte helt förstöra Guds skapelse. Frestaren kunde inte få Jesus att snubbla en enda gång. Att orsaka förödelse genom att förleda mänskligheten till synd kunde inte förändra Guds kärlek till oss.

Den onde anden såg Jesus och visste vad som skulle komma. Satan och hans rike skulle inte bestå. Händelsen i vår bibeltext gjorde intryck

på Jesu lärjungar. Johannes skulle senare skriva: *Guds Son har uppenbarats för att göra slut på djävulens gärningar* (1 Joh 3:8). Jesus kom med en undervisning som skulle tillintetgöra Satans grepp om mänskligheten, tillintetgöra syndens lön och tillintetgöra den avgrund mellan Gud och människa som hade funnits sedan syndafallet. Lärn att den som tror på honom inte ska dö utan ha evigt liv – det var den som skulle leda till Satans undergång.

Och det finns ingenting Satan eller hans änglar kan göra för att ändra på vem du är i Kristus: återlöst, återupprättad, förlåten. Slutkapitlet är redan skrivet. Din seger är tryggad. Satans nederlag är slutgiltigt. Lita på din ställning inför Gud – och inför Satan. Tack vare Jesu verk behöver du inte sitta i den där rättssalen. Den platsen är reserverad för Satan och hans änglar. De står där anklagade och dömda. Inget försvarstal kan få dem fria. Domen har fallit. Det enda som återstår är det slutliga verkställandet.

Tack Jesus för att du krossat Satans angrepp på mig. Bevara mig i din nåd alla mina dagar tills du kallar hem mig. Amen.

Meditations 210202